

Szerkesztőség:
Kazinczy-utca 1. sz., földszint.
Bérmonten leveleket csak ismeret kérésétől fogadjunk el. Kéziratokat vissza nem küldünk.

Kiadóhivatal:
Petőfi-utca 1. sz. (Ungerleider Albert könyvnyomdájában.)

Hirdetések díjszabás szerint. Egyes szám 53 kr., ünnepek és vasárnaputáni szám 3 kr.

ARADI KÖZLÖNY

POLITIKAI, TÁRSADALMI és KÖZGAZDASÁGI NAPI LAP.

Megjelen hétfőn és ünnepek után is.

Előfizetési árak:
Helyben előfizetésre.

Egész évre	12 frt
Fél évre	6 frt
Negyedévre	3 frt
Egy óra	1 frt

Vidékre postán küldve:

Egész évre	14 frt — kr.
Fél évre	7 frt — kr.
Negyedévre	3 frt 50 kr.
Egy óra	1 frt 20 kr.

Hirdetések helyben fizetendők.
Szalékot nem adunk

A bukaresti zavargások.

Arad, március 29.

Románia fővárosának eseményei oda terelik a politikusként figyelmét. A romániai ellenzék majdnem a forradalom útján van, csoportosul és lázong, kihágásokat követ el, betör a képviselőházba, felbőszíti a királyt, tüntet a király ellen.

A fiatal állam polgárai nagyon hamar betanultak „testvéreik” a francia nemzetnek szokásaiba és eljárásába, s midőn az események ily fejlődését látjuk, eszünkbe jut Aesop meséi közül az a bizonyos rana rupta et bos... Mert a mit egy hatalmas, konzolidált állam sem tehet veszély nélkül, vajjen miként tehetné egy ifjúkorát élni csak most kezdő állam, mint Románia.

Ily események, minőket most a Dimbovicza mellett levő „Páris”-ban látunk megtörténni, nem nagyon erősítik meg államalkotó képességükben vetett hitünket, habár a délszláv hősök között éppen a románok hívatkoznak ezen jeles képességükre.

Oly dolgok, hogy a tömeg a felkent koronás király palotája előtt durván demonstráljon, a nép alkotmányosságának szentélyházát: a parlamentet fegyveres kézzel megostromolja és egy ártatlan ajtónállónak vérevel mocskolja be magát, ily dolgok csak akkor szoktak megtörténni, a mint a múlt századok történelme bizonyítja, midőn a békés és parlamentáris ut el van zárva, midőn avult, megcsontosodott rendszer és az újkor szabadság eszméi állnak egymással szemben, küzdelemben.

A nagy francia nemzet „testvéreinek” erre azonban edes kevés ok van, ha csak nem akarják a történelem egy komédiáját játszani, hogy abban hasonlítson az ő történetük a múltbeli nemzetekéhez. Hisz, ha alkotmányos viszonyok között egy párttörök nem bír többségre szert tenni, minden civilizált országban megelőlegezik azzal, hogy a parlamentben és a sajtóban küzd érdekeikért, de hogy zavarogjon, erőszakoskodjék — erre nem vetemedik soha. Hát bizony nagyon is „keletiesen” illatozik a románok mód-szere, melylyel folytatni látszanak a délszláv agyarkodást. Azon nyugtalan ter-

mészet kitoréseit látjuk ebben, minőkhöz már hozzá vagyunk szokva, ha a Balkán államokról van szó! Azon ismeretes délszláv természet korruptiója a bukaresti zavargás, mely ha másba nem köthet bele, saját felebarátját igyekszik felfalni, a mint azon földrész századokon át történelmi eseményei bizonyítják.

Ezekről az eseményekről ugyan nem valami nagyon nő Európa tisztelete a fiatal Románia iránt, a melyet pedig, — mint legújabb gyermekét szokták a családban — minden oldalról beczégengették, támogatják, de a melyet most oly vakon igykezőnek megsemmisíteni — s így érdekeit kifelé tönkre tenni.

De hát az államalkotó tulajdonokkal ékeskedő románok életbevágó érdekeikkel mit sem törődnek, ha bosszúálló természetű kiállításokról van szó. Őket nem alterálja egy cseppet sem királyuk elismert alkotmányos érdeke, eljárása. Reájuk nem bír hatással fenkelt lelki királynéjuk, az Európaszerte becsült s szeretett költői asszony ernyedetlen tevékenysége a romániai nép irodalmi és művészi fejlődése, civilizációja érdekében. Ok nem morogolnak azt, hogy ez uralkodó pár miként vált testileg s lelkiileg romániai polgárrá s személyes összeköttetése révén, mennyi s mily barátot és pártfogót szerzett a nagy francia nemzet „testvérei”-nek. S míg azok Boulanger miatt az utcákon demonstrálnak, ők addig zavarognak, betörnek, revolvereket sütogetnek.

A Bukarestben történő dolgok még mindig azt mutatják, hogy ha a románokat vakarjuk: előtűnik a — délszláv a maga állhatatlanságával s sötét faji gyűlöletével. Ez pedig, a miként nem valami edes tapasztalat önmagukra nézve, éppen olyan mértékben kellemetlen a szomszédokra — Oroszországot kivéve, ki a zavarosban van a hajlékában, hogy előszeretettel fog s igyekszik halászni.

Kellemetlen a romániai nép herosi eljárása, mert így a politikai kombinációkban teljes súlylaj számba nem vehető, a minek folyamánya, hogy az általános érdek iránta csökken, ebből pedig csak Romániának volna kára.

Majd meglátjuk, mivé fejlődnek még ez események a Dimbovicza melletti

boulevardokon a félt, hogy ezek az esztelen zavargások a talajt nagyon is alá tudják aknázni, az államalkotó nagy román nép dicsőséges szuverenitásának második decenniumában.

Telekönnyvi jegyzések törése. A belügyminiszter a következő körrendeletet bocsátotta ki: Az igazságügyminiszter ur folyó évi március hó 8-án 10131. sz. alatt kelt átiratával az eredeti érvénytelenség alapján helyfoglalható törési keresetek megindítási határidejének megrövidítése tárgyában a kir. törvényszékek és telekönnyvi hatóságok felruházott kir. járásbíróihoz az 1886. évi XXIX. t. cz. 76. §-a alapján f. é. március hó 5-én 947. sz. s. kibocsátott körrendeletét, oly megkereséssel közlülte velem, hogy annak a törési keresetekre vonatkozó 8. § értelmében a törvényhatóságok illetőleg a megyei, járási és községi közigazgatási közegyek útján minél kiterjedtebb módon a lakosságunk köztudomására hozassék az, miszerint folyó évi április hó 1-től, mint a közölt rendelet hatálybalépése napjától kezdve mindazok, a kik magukat valamely telekönnyvi bekebelezés által nyilvánkönyvi jogukbaú serteve váltik (például mert a bekebelezés hamis okirat, — kiskoru vagy egyébként nem ön-jogu személy által kötött — avagy erőszak, megrészletteléssel letréjt joggyűlet alapján eszközöltetett ki stb.) ha a bekebelezést elrendelő végzés részükre saját kezűkhöz szabályszerűleg kézbesített, eredeti érvénytelenség alapján törési keresetet az 1881. LIX. törvénycikk 6. szak-sza szerint illetékes bíróság előtt az időközben telekönnyvi jogokat nyert harmadik személyek elleni joghatálylaj csak a végzés kézbesítésétől számított 6 hónap alatt indíthatnak és pedig ezen határidő alatt is csak azon feltétel mellett, ha perindítási szándékukat a bekebelezést rendelő végzésnek kézbesítésétől számított 60 nap alatt feljegyzték, az illető telekönnyvi hatóságán irásban bejelentik.

Mindenki tehát, aki ellen hasonló érvénytelen jogalapon tulajdoni jogalmai zálogjogi avagy törési bekebelezés rendelkezett el, iparkodjék azonnal a végzés kézbesítésétől számított 60 nap alatt, hogy ez az említett §-al előszabott idő alatt a kellő joglétséket megtehesse és ezzel a nyilvánkönyvi jogosultat a mulasztásból bekebelezhető helyrehozhatlan hátrányoktól megóvja.

A megkereső igazságügyminiszter ur nagy fontosságot tulajdonítván annak is, miszerint közölt rendeletének az okiratok nyelvére vonatkozó 11. §-a szintén minél elterjedtebb módon jusson a közönség tudomására; azon körülménynek is megfelelő-

módon való köztudomásra hozatalát kérte, miszerint a folyó évi április hó 1-től kezdve benyújtandó telekönnyvi bejegyzési kérvényekhez a kert bejegyzés alapjául szolgáló okiratok az állam hivatalos nyelvén kiállítva csatolandók, vagy ha más nyelven szerkesztettek volna, azoknak bírósági tolmács, vagy közjegyző által bélyegmentesen és mérsékelt díj mellett kiállított magyar fordítása is melléklendő.

Míhöz képest a többször idézett igazságügyminiszteri körrendelet másolatának egy példányát a törvényhatóságok oly felhívással küldöm meg, hogy azt a hatóság által álló közegyek területén haladéknélkül esetleg az 1886. évi XXI. t. cz. 7. §-ának a közérdeku megyei határozatok közhírré tétele iránti rendelkezéshez hasonló módon tésse közzé és akképen intézkedjék, hogy a körrendeletnek különös fontossággal bíró értent 8-ik és 11-ik szak-szaikat tartalma a lakosság körében a legkiterjedtebb mérvben köztudomásra jussjon.

Mi végből a járási, polgármesterek, főszolgabírák oda utasítandók-lesznek, hogy a közegyeknek a közzététel körül a helyi szokáshoz képest követett eljárását szorosan ellenőrizték és az erről tanuskodó köz-ségi bizonylatokat a törvényhatóságokhoz betérjesszék.

Tett intézkedéseiről és azok eredményéről folyó évi április hó 15-éig jelentést várok.

B u d a p e s t e n, 1888. évi március hó 15-én. A miniszter helyett: B e n c z k y, államtitkár.

Külföld.

A helyzet, Bulgária megszállása. Bismarck külpolitikája a német császár helyesléseivel találkozott a legutóbbi koronatanácsban, a hol a külügyi helyzetről előadást tartott, s mint Berlinből jelentik, a zafárult Bismarck nézetéhez és javaslatához. A nagy hét alatt természetesen nyugt csend áll be a politika terén; az ünnepek csöndes egyhanguságban fognak letelni. Gondoskodnak azonban: egy kis riasztó hírről is; de egyik sem olyan forrás, a mely teljes hitelt érdemlne. A „Times” szófiai levelezője meg lehet szorulva hir dolgában és: azért sürgönyzi

lapjának, hogy a porta hajlandó lesz teljesíteni Oroszország kívánatát s fegyveres erővel állítja helyre a rendet Bulgáriában, s végből csapatokat gyűjt, Rumélia határain. Nem kell ismételnünk azokat a czáfolatokat, a melyek ezek alaptalansági világot bizonyítják, s melyek hetek óta napirenden vannak, s kétségen kívül meg-erősítik, hogy a porta nem akar erőszakos eszközököz nyulni Bulgária ellen. Még arra is nehezen lehetett rávenni, hogy tiltakozó jegyzéket küldjön Bulgáriába, s midőn nagynehezen engedett Oroszországnak, ezzel felmentettnek érezte magát a további beavatkozástól.

Hogy Oroszország csapatot gyűjt Odesszaban, melyet állítólag Bulgária ellen akar használni, azt már közöltük. De az orosz csapatmozdulatok czéljairól a jó oroszok annyit tudtak már összefüggenteni, hogy nem tudja senki sem, mit akarnak a sok csapattal, ha Ausztria-Magyarország ellen nem akarnak presztizs-gyakorolni.

A bolgárok nyugtalanok az orosz csapatkészületek miatt s szintén erősen készülnek, hogy visszautasítsák az esetleges erőszakos beavatkozást.

Egy krakói jelentés szerint Gurko már ki is nevezett volna a Bulgária elleni hadsereg parancsnokává s helyét Varsóban egy nagyherceg fogja betölteni. Egyelőre azonban Brook tábornokot polgári és Feldmann tábornokot katonai parancsnokká nevezik ki Varsóban.

Ezek a hírek azonban nem hitelesek. Oroszország ilyen nyíltan és határozottan a megfelelő diplomáciai alkudozás nélkül nem lép fel Bulgária ellen, kötvén őt a szava, hogy nem fog erőszakos lépéshez folyamodni, természetesen a körülmények változásai, a melyet a forma miatt meg kell előznie egy újabb diplomáciai tárgyalásnak.

Frigyos császár és Bismarck állapota. Bécsi udvari körökben elterjedt hírek szerint III. Frigyos császár június 10-én koronáztatna. A császárnak legutóbb is igen jó józ-kaja volt. Egyetlen egyszer érezt csak fel. Az orvosok válaszüntök tarják, hogy a beteg gégerészésköl jobb részek fognak leválni. Mivel folytonosan redves időjárás miatt a császár nem mehet ki a szabadba, az orvosok elhatározták, hogy az uralkodónak massage-kurát ajánlanak. Valószínű, hogy Zabladovszky orvostudor már legközelebb

Az „ARADI KÖZLÖNY” tárczája.

(Március 30.)

„Az „Armenia”-ból.

(Egy érdekes mutatvány.)

A Szamosujvárt megjelölt „Armenia” magyar-örményi folyóirat áprilisi füzeté rendkívül dúsz tartalommal jelent meg. Számos érdekes közleménye közül — itt adjuk a következőt, mely hivata van világot vetni a magyar örmenység ide településének történetére:

A magyar örmenyek.
A bécsi „Europa” című örményi lap — mely dr. Deámdán Fülöp tanár-szerkesztő” ügyes kezében a negyvenes években szép virágzásnak örvendett, 1850. nov. 26-iki és következő számaiban a magyar-örményekről ezeket írja:
„Ez alkalommal az erdélyi és magyar-örmezi örmenyek és ezek nemese családjaival akarjuk közelebbről és terjedelmese megismertetni tisztelt olvasóinkat.
A Bagradita uralkodóház tönkremenése, Ani főváros elpusztulása és a Ruberisták cizillizai királyságának eltörlése után az örmeny nemzetnek egy jelentékeny része (körülbelül mintegy 3000 család) Jó-Sándor moldovai fejedelem (1402—1495) alatt Moldovába költözött... Mint más helyütt, úgy itt is, mielőtt Moldova földjére léptek, az ország fejedelmével egyezséget kötöttek és csak több kiváltság egyezsége után mentek be az országba, hol erkölcsük, magukviselete, szorgalmuk és a kereskedésben tanúsított ügyességük miatt szives fogadtatásban részesültek. Hét városban telepedtek le. Moldovában az örmenyek városait templomok, nagy épületek és kereskedelmi állomások által kiemelték úgy, annyira, hogy kevés idő múlva jó hírnevet szerettek maguknak, nemességét nyertek, meggazdagodtak és nagy földbirtokoknak urai lettek... De mivel 1688-ban egy Henkul nevezetű egyén, a moldovai fejedelem ellen fellátszó zavargásokat idézett

elő — és a következő ében a törökök is a régi Lengyelország Podolia tartományának Kameniec” megerősített városát megtámadták, a moldovai örmenyeket is nagyon sok szerencsétlenség érte; közülök sokan életüket veszítették, mások vagyonukról fosztattak meg. Azok, kik életben megmaradtak, látva az ország pusztulását és a tartós zavargást, hogy a végveszélytől megmeneküljenek és csendes életmódhoz juthassanak, az erdélyi hegyekre futottak.

Itt tartózkodtak majdnem három esztendeig; de mivel ezen idő alatt egyszer sem kínálkozott kedvező alkalom a vissza-térésre (Moldova), az akkori erdélyi fejedelem I. Apafi Mihályhoz fordultak.
Ez a bölös fejedelem, kinek tudomása volt az örmenyek szorgalma és ügyességéről, mivel országában a kereskedelmet virágzó állapotba akarta helyezni, szivesen megengedte nekik, hogy Erdélybe jöhessenek és itt szabad kereskedést tzhessenek. Előbb Caikba, Gyergyó-Szent-Miklós- és Beszterce-re költöztek. A feltételek, melyek mellett befogadtatták, szövegezték arról is, hogy az örmenyek nem fognak külön nemzetnek tekintetni, hanem a magyarokhoz számítottanak; mert az ország törvényei szerint, itt csak a magyar, a székely és a szász a nemzet. Magok az oláhok, kik majdnem megközelítették az egy milliót, az ország akkori törvényei értelmében külön nemzetnek nem tekintették és külön nemzeti joggal nem bírtak.

Kezdetben az örmenyeknek azon városokban, a hol laktak, bírájuk volt, később I. Lipót, püspökük közvetítésére megengedte, hogy (a mostani Szamosujvár) városot építsenek. Ezután Erzsébetvárosban kezdtek maguknak lakházakat építeni. Később mind a két város a szabad királyi városok sorába vétetett el, civáltaságot kapott III. Károly királytól és az erdélyi fejedelmektől, Szamosujvár város szabaddalmi okmánya 1726. október 17-én adatott ki; Erzsébetváros pedig 1738. május 27-én nyert szabaddalmat, mely 1747. február 27-én ismét megerősített és közzétetett... Most az örmenyek különböző lakóhelyekről lassanként ezen két városba gyűltek össze. Ezen városokban az örmenyek külön törvényeseket alapítottak; a törvényesek történetét örmeny nyelven, és csak akkor, midőn a per-magaasabb forum elébe került, folytatták azt

*) A hazai derék Gámcenci család a várostól nyert nevezetét. A vég icti, megfelelő a magyar i képzőnek; így lett a Petele helységnevűből a Peleni örmeny családnév.

latin vagy német nyelven. E városok tanácsa 12 személyből állott, a hivatalnokok mind örmenyek voltak. (A következők részletet, mely arról szól, ho y miként egyes-let a hazai örmenyek a rom. kath. egyház-szal, mivel folyóiratunkban más szakavatott toll már közölte — kihagyjuk.)

Az isteni szolgálatban megtörtötték saját nyelvüket és nemzeti szertartásukat kevés változtatással és hogy ezen szertartás változatlanul megmaradhasson, azt Venczében ki is nyomatták (1825). Négy plébániájok van, ezek közül az első a szamosujvári hol a plébánosok együtt 7 segédlelkész van, a második plébánia az erzsébetvárosi, hol két örmeny-pap tartózkodik, a harmadik a gyergyó-szent-miklósai egy lelkészrel, a negyedik a szepvári egy lelkészrel. A fent em-lített egyházakon kívül a velencei mechi-taristákuk van Erzsébetvárosban egy filialis házuk.

Govrik Gergely.

A vihar.

P u s k i n Sz. Sándor elbeszélése.

Az „Aradi Közlöny” számára fordította: VIDVICKY SYDNEY.

(Vége.)

„Hogy vagy Mari?” kérdé Gavrilovics Gavril.

„Jobban tatus,” — felelt Mari.

„Bizonysan a nagy füttől fájt meg a fejed,” szólott Petrovna Praskovia.

„Megléhet kedves mamám,” szólott Mari.

A nap jól telt el, de az éj folyamán Mari megbetegedett. Elküldték a városba az orvosot, az megjött s a betegét lázban találta. Erős hideglelese volt s aután vagy két hétig élet-halál között lebegett.

Az egész házban senki sem tudott semmit az előre tervezett szökésről. A leveleket, melyeket a szökés előtt írt, elrejtette: a szabaleány halgatott, mert félt az urtól és urától. A lelkész, a násznagya, a mernők és a fiatal hadi nem igen törődtek azzal, hogy úgy történt. Tereska kocsis még részegen sem szölte volna el magát. Es így a titok titok maradt, habár hatnál is többen voltak, a kik róla tudták, de Mária lázában kifecsegte ezt a titkot. Miután azonban szavai között semmi őszinteség nem volt, úgy az anya, folyton leányának ágya mellett várszta, csak annyit tudhatott meg, hogy leánya halálosan szerelmes volt Nikolejavits Vladimirba, s hogy mindenképen szerelme volt a betegesg oka. Tanácskozott férjével és egy pár szomszáddal, és vegre

egyhangulag kimondták, hogy úgy volt rendelés a sorstól, hogy orsát senki sem kerulheti el, hogy a szegénység nem szegyen, hogy nem kell a gazdagságban egyedül élni, hanem emberekkel s még más ilyen dolgot. Csodálatos, hogy a morálról folytatott beszélgetés oly nagy hatással van reánk, ha eljárásunkat nem tudjuk igazolni és kimenteni.

Eközben a kisasszony mind jobban érezte magát Vladimir már meg nem mutatkozott Gavrilovics Gavril házában. Félt a fogadtatástól. Elhatározta, hogy elküldene érte és tartára adják a nem várt szerencsét. De mennyire elcsodálkozott, mikor meghívására egy érthetlen levelet kaptak! Azt írta, hogy házukba soha többé nem fog lépni, s kérte, hogy feledjék el a szerencsétlent, a kinek már csak a halál nyújthat menedéket. Nehány nap múlva megtudták, hogy Vladimir a hadseregbe lépett. Es 1812-ben volt.

Sokáig nem merték ezt megmondani Marinak. Ő maga soha nem emlegette Vladimir. Egy pár hónap múlva ráakadt nevére azok között, a kik Borodin alatt szulyosan megsebesültek és ennek következtében ki lettek tüntetve. Mari elájult, a környezete attól félt, hogy a láz vissza fog térni. De szerencsére a betegségnak, ajánlásnak nem voltak rossz következményei.

Nem sokára egy másik szerencsétlenség érte. Atyja Gavrilovics Gavril meghalt, s őt nevezte ki univerzális örökösére. De öröksége nem vigasztalta meg; fájdalomát megosztá Petrovna Praskoviával s esküdzött, hogy soha sem fogja elhagyni, oda hagyta Nyenarodovot, annyi fájdalom emlék színhelyét és... birtokukra mentek lakni.

A kérés itt is körülajongták a gazdag leányt, de ő elutasította őket. Anyja egy ideig tanácsolta, hogy válasszon magának férjét; de Mária csak tagadolgazta fejt és elgondolkozott. Vladimir már nem élt; meghalt Moszkvában, mielőtt még a francziák behatoltak a várba. Emléke szent volt Mari előtt, mindent megörzött, a mi reá emlékeztet: a könyveket, melyeket olvastak, rajzait, jegyzetait, verseit, melyeket neki írt. Mikor ismerősei ezt megtudták, csodálkozott állhatatosságán s kíváncsian vártak, hogy ki lesz az a vitéz, a kinek mégis sikerült fog, hogy legyőzze e fiatal Artemis bánatos hüségét.

Eközben a háború szerencsésen végződött. Serengünk az idegen országokból visszaszöjt. A nap fogadására ment. A zene

győzelmes dalokat játszott: vive Henri-Quatre, a tiroli valzer stb. A tiszték, a kik csakime mint gyermekek indultak a háborúba, mint meglett emberek tértek vissza a csatától, felidézve vitézségi érmekkel. A katonák vígan beszélgettek egymással, francia és német szavakat egyike beszédköbe. Ez az idő, melyet egyik sem fog elfeledni, a dicsőség és lelkesedés ideje. Milyen hatalmasan dobogott az orosz katonák szive e szóra: hazá! Mily édesek voltak a viszontlátás könyvei. Hogy összefortak akkor a nemzeti büszkeség érzése a császár iránti szeretettel. Hát még milyen lehetett a császárra nézve e pillanat.

A nők, az orosz nők akkor dicsőek voltak. Szokott hideg vértük eltűnt. Lelkesedésk csaknem határos volt az önkivétellett, mikor a győzőknek odakiáltották: hurrah!

A katonák a levegőbe hajigálták sapkáikat. Melyik akkori tiszt nem fogja boismerni, hogy akkor az orosz nők a legnagyobb, leg-szebb jutalomban részesítettek.

Ama boldog időben Mari az *i guberniumban élt anyjával és nem is látta, mint ünnepli a két főváros a hadsereg visszatértét De a kerületekben és falvakban is nagy volt a lelkesedés.

Már mondtuk, hogy Marit körülrajongták az udvarlók, mert hidegsége nem riasztotta őket vissza. De mindnyájan háttérbe szorultak, a mikor megjelent közöttük egy sebesült huszárezredes, Burmin, a György-rénddel és érdesek haloványával, mint a hogy az ottani fiatal nők mondogatták. Körülbelül 26 éves lehetett. Odahagyta szolgálatait és birtokára jött lakni, a mely éppen a Marié mellett tartott el. Mari nagyon kitüntette. Mikor ő jött, szinte feléledt. Nem lehetett mondani, hogy kacserkodik vele, de ha a költő látta volna, bátran rámondhatta volna:
Se amor noné, ohe dunche?...
Burmin valóban nagyon kellemes fiatal ember volt. Viselkedése Gavrilovicsa Maria iránt egyszerű és szíves volt és akármint telt, Burmin egész lelkével kísérté s szemeit nem vette le róla. Csendes természetű birt, de azt mondogatták róla, hogy hajdan nagy dolgotértült volt, es azonban Mária előtt mit sem vont le értékéből, a ki neki (mint minden fiatal asszony) minden könnyelműtettét megbocsájtotta, úgy vélekedve, hogy az szabad és tüzes szellemnek a kifolyása.

fogja kezdeni a kurát, melyről az orvosok azt hiszik, hogy igen jótékony hatással lesz a császár egészségi állapotára.

Kedden Berlinben több bankozás a birodalmi bank elnökének aláírásával ellátott kártyát kapott, mely azt jelentette, hogy Bismarck herceg az ország birodalmi kancellárát szelvényre adta. Ez hír nem felel meg a valóságnak, s nem volt másképp, mint közéleti manóver. Az országba hozzászokott nagy megbotránkozást keltett. Bismarck herceg teljes egészsége orvond. A vizsgálat kiderítette, hogy a szobán forgó kártyákon levő aláírás hamisított s a hatóságok intézkedtek a hamisítók és illírtérjesztők kinyomozása iránt.

Legujabb posta.

A bukaresti véres zavargásokról jelentik még 28-iki kelettel: Az ellenzék tegnap este ismételte a zavargásokat. Kora reggel az Epoca című szennylap kiadóhivatalában igazgató felhívásokat osztottak szét, melyek a kamarai és szenátusi ellenzék összes tagjainak aláírásával voltak ellátva.

Egy órákor az ellenzéki vezeték körülbelül 300 főnyi tömeg kíséretében össze gyűltek a konzervatív klubja előtt és gyalog hajdon fűvel vonultak a kamarába, hogy, miként az említett felhívás jelezte, kifejezték adjanak fájdalomnak a hétfőn kiöntött vér miatt. (Mellesleg legyen mondván, hétfőn sehol se ontottak vért)

Midőn a kamarához érve, be akartak az udvarra lépni, a 20 főből álló őrség visszatarthatni iparkodott őket. A vezetők közül többen revolverrel lövöldözni kezdtek s Filipescu képviselő golyója eltalálta a bejáratnál álló kamarai szolgát. Egy másik golyó Jepsescu képviselő nyakát aurota. Az ajtónálló halva rogyott össze.

A kamarában ekkor még kevés képviselő volt jelen, de a karzatok zűzölésig megteltek. A képviselők közt nagy izgatottság uralkodott, mely még erősebbé vált, midőn a néptömeg gyalázó szavakkal inzultálta a többség tagjait.

Leoca a tábornok kamarai elnök a kormánytól csapatokat kért a kamara biztonosságának megőrzésére s elhívatta az államügyészt és a törvényszék egyik vizsgálóbíráját, hogy a vizsgálatot haladéktalanul megejtse.

E közben az ellenzék tagjai szónoklatokkal és revolverlövéséssel kezdődött a népet birni. A néptömeg azonban csendes maradt, egy csoportot kivéve, amely az Epoca szerkesztőségének egyik tagja, bizonyos Castaforo által igazgatva, köveket dobott a csendőrrékre. Castaforo és Cretzonsulescot, két elnököt. Ez utóbbi folyton lövöldözött revolverrel. A vizsgálat kideríté, hogy az ellenzék csaknem valamennyi tagja el volt látva fegyverekkel és többeket rajta kaptak midőn fegyvereiket a mélyebben fekvő női karzatra dobták. Konstatálták, hogy a lövések a kamarai tagok ellen voltak irányozva. A katonaság nem lőtt s a talált golyók mind revolverekből származnak.

De mind ennél inkább... (gyöngéd-ségével, kellemes társalgással, érdekes haloványánál és felkötött karjánál inkább) felkötötte kiváncsiságát a fiatal huszár hallgatás. Ezre kellett vennie, hogy tetszik neki s a huszár is észre vehette, hogy őt jobban kitünteti, mint többi udvarlót; ép azért csodálkozott Mari, hogy mindaddig nem látta őt lábánál és nem hallotta nyilatkozatait. Mi hátráltatta? Félelem, legyőzhetetlen büszkeség vagy egy ügyes udvarlónak kacsérkördése? Ez talány volt előtte. Minél tovább gondolkodott s felől, mindinkább belátta, hogy egyedül a félelem lehet oka és elhatározta, hogy fel fogja bátorítani és minél hamarabb alkalom kínálkozik, még nagyobb előkészítéssel és kedvességgel fogja fogadni. Varta a fordulatot s regényes kimenetelt jósolt a fejleményeknek. A titok bármint is legyen az, mindig terhére van a női szívnek. Hadi tervét siker koronázta; Burmin melávozta lett s fekete szemét oly bensőséggel nyugodtak Gavrillova Marián, hogy a döntő pillanat már nem lehetett messze. A szomszédok a menyegzőt már fűt akkompániáltak vették, a jó Petrovna Praskovia pedig örült, hogy leánya végre magához méltó vőlegényre akadt.

Egy napon az öreg asszony a vendégszobában ült és kártyát vett, mikor belépett Burmin és rögtön Mari után tudakozódott. „Lenn van a kortéban, mondá anyja, meunen le hozzá, én itt várnok fogok.” Burmin elment, az öreg asszony meg keresztet vetett és suttogta: „talán elől ma a dolgot.” Burmin Mari tónál találta egy fűzfa alatt, könyvvel kezében, fehér öltözetben, mint valami regény hősnőjét. Az első kérdések után Mari szándékosan félbeszakította a társalgást, s ez mindkettőjüket oly zavarba hozta, hogy csak egy határozott nyilatkozat menthette ki őket. Ez így is lett. Burmin észrevette, hogy a pillanat kedvező s kijelentette, hogy már rég keresi az alkalmat, midőn szívet feltarthatja előtte és kérte, hallgassa meg őt perozig. Mari betette a könyvet és leült szeméit annak jeléül, hogy be fogyozni.

— En szeretem önt, szolt Burmin; szenvedélyesen szeretem... (Gavrillova Maria eiprult és fejét még mélyebbre hajította) Nem voltam elővigyázatos, átadtam magam a szokásnak, hogy minden nap lássam. (Gavrillova Mariának rögtön eszébe jutott St. Preux első levele Rousseauból) De már

*) St. Preux Rousseau Julie Heloise című regényének hőse.

Filipescut és Flevát, az ellenzék szóvivőit szintén letartóztatták. A város nyugodt maradt, jóllehet Castargiu és Lachovary a Capsa-ozukrázás előtt izgatták a népet. Altalában azt hiszik, hogy a támadás Bratiano ellen volt intézve, ki ép akkor a királynál járt kihallgatáson, s e miatt nem jelenhetett meg a kamarában.

Feltűnt körülmeny, hogy hétfőn, mielőtt a német és az osztrák-magyar követek a királynál voltak kihallgatáson, hogy visszatérte alkalmából udvözlőjek Hitrov orosz követ és titkárai az utokozan a lármázó tömeg között szöba elegyedtek az ellenzék vezérével. Hitrovo tegnap a kamará előtt elvétávan, informálta magát a törtétekről. Titkárajra az Independance Roumaine főszerkesztője mint tanukra hivatkozott.

NAPTÁR.

Márczius 30. Péntek. Rom osth. napt.: Nagy péntek. Prot. naptár: Nagypéntek. Görög orosz naptár: (márczius 18.) Cyrill nap. Nap két 5 óra 44 perczkor. Nap nyugszik 6 óra 26 perczkor.

— „A Kölcsey könyvtár” kedden és szombaton délután 3-4 és pénteken délelőtt 11-12 óra közt hasznáható.

Az „ARADI KOZLÖNY”

(Megjelen minden nap.)
Előfizetési feltételei.

Helyben házhoz hordva:

Egy évre	12 frt	—	kr
Fél évre	6	—	—
Negyed évre	3	—	—
Egy órára	1	—	—

Vidékre szétküldve:

Egy évre	14 frt	—	kr
Fél évre	7	—	—
Negyed évre	3	—	—
Egy órára	1	—	—

Vidéki t. előfizetőinket kérjük, hogy az előfizetési díjakat mielőbb beküldeni sziveskedjenek, hogy a lap pontos expedicióját fennakadás nélkül teljesíthessék.

Az „Aradi Közlöny” kiadóhivatala.

HIREK.

Arad és vidéke.

— Április 1-től új előfizetést nyitunk lapunkra. Az előfizetési feltételek lapunk homlokán olvashatók.

Kérjük t. vidéki előfizetőinket az előfizetési díjak mielőbbi szives beküldésére.

— Nagypéntekre, a keresztény világ

rangok csendülő szözata helyett a kereplők tempa zűgála a templomba, melyet a gyász sötét pompájával borított be a fekete posztó. A szent isteni tisztelet a minoritások templomában reggel 8 órákor lesz. Isteni tisztelet után Tizedes Tóbiás lelkes magyar hitzónoklatot tart. Délután fél 3 órákor Lamentáció és német hitzónoklat lesz, utóbbit F a i x Benedek lelkes

most késő, hogy soromnak ollenálljak, az ön emléke, összehasonlíthatlan kedves arca ezután vigasza, de egyszerűen kinja is lesz életemnek, de meg kell tennem nehéz kötelességem, fel kell fedeznem egy borzasztó titkot, egy örökös skadályt — „Akadályok mindig voltak, szakítá felbe Gavrillova Maria, én soha sem lehetnék az ön neje.

— Tudom, felelt Burmin halkan, tudom, hogy valaha szeretett, de a halál és a fájdalom három év óta... Jó Mari ne feszessen meg az utolsó vizsgától, a gondolatt, hogy ön szívesen boldogítana, ha nem volna... — „Hallgasson az égbe kérem ne kinözzön!” — Igen, én érzem, én tudom, hogy ön az enyém volna, de — de én, szerencsésen teremtés — én nos vagyok!

Gavrillova Maria osodálkozva nézett reá. — En nos vagyok, folytatá Burmin, annak négy éve és nem tudom ki a nőm és hol van és fogom-e még valaha látni.

— Mit beszél? kiáltott Gavrillova Maria, — ez csodálatos! folytassa csak, aztán én fogok valamit elmondani — de folytassa kérem.

— Az 1812. év végén kezdé Burmin, egy sürgős dologban Milnóba utaztam, a hol seregünk táborozott. Mikor egy este későn egy állomásra értem, elrendeltem, hogy gyorsan váltassák fel lovaikat; de egyszerre óriási vihar támadt és a felgyűlő meg a kocsis rábeszélte, hogy maradjak ott. Szót fogadtam, de szokatlan nyugtalanság veté erőm rajtam, úgy tetszett, mintha valami tolna előre. A vihar nem csendesült le, nem állhattam ki tovább, megparancsoltam, hogy fogjanak és a legnagyobb viharban tovább indultam. A kocsis jónak látta, hogy egy félreeső uton, egy folyón át megrövidítte az utat három verszettel. A part be volt borítva hóval, elmentük az átkelési hely mellett és egyszerre egészen ismeretlen vidéken találtuk magunkat... A vihar tovább dühöngött, a távolban viláosságok láttam, arra felé tartottam tehát. Egy faluba értünk, a viláosság a falu templomából jött. A templom nyitva volt, a kerítés mögött néhány szán állott, a templom ajtó előtt emberek járkáltak. Ide, ide! kiáltott pár hang.

Kocsisomnak mondtam, hogy hajtsan oda, „Hála istennek, szolt valaki hozzám ugyan hol voltál oly soká? a menyasszony elszült, a pap nem tudja, mit csináljon, már elakartunk mi is menni. De szállj le hát!” Némán leszálltam a szánról és bementem a templomba, a mely nagyon gyéren volt vi-

lítja két-három kis gyertyával. A leány egy padban ült a sötétben, egy másik meg homlokát dörzölte neki. „Hála istennek, szolt emez, hogy már egyszer megjött! Csoda, hogy nem ölte meg kocsisomomat!” — Az öreg pap hozzám jött és kérdezte: „Kívánja-e, hogy megkezdjük?” — Csak kezdje, feleltem szorakoztam. A leányt felemelték. Úgy látszott, hogy nem haragzik. Felfoghatlan, megbocsáthatlan könyvelmég. Melléje álltam az oltár elé, a pap sietett: három embernek és a leányknak volt dolga a nővel s csak vele foglalkoztak. Megesküdtem. „Csokoljátok meg egymást!” mondtam. Ném felom fordítá sapát arozát. Megakartam osokolni. „Hisz ez nem ő, nem ő!” sikoltott fel és elájult. En megfordultam, kimentem a templomból minden akadály nélkül, szánomba ugrottam és oda kiállottam kocsisomnak: hajts!

— Istenem! kiáltott fel Gavrillova Maria, megfogya kezét, hát ön volt az! Es ön nem ismer rám?

Burmin elsapadt — és lábához rogyott.

— Nem, válaszolt Burmin, azt sem tudom, hogy hívják a falut, a hol megesküdtem, nem emlékszem mely állomásról indultam el. Akkor oly keveset törtödm bűnös eljárásommal, hogy rögtön elaludtam, mielőtt elhagytam a templomot, s csak másnap reggel ébredtem fel. A kocsis, a ki akkor velem volt, elesett a háboruban, és így nincs semmi reményem, hogy fel fogom találni valaha azt, a kit oly borzasztó módon megtréfáltam és a ki azt bizonyosan nagyon megkeserülté.

— Istenem, istenem! szolt Gaorilovna Maria, megfogya kezét, hát ön volt az! Es ön nem ismer rám?

Burmin elsapadt — és lábához rogyott.

— Nem, válaszolt Burmin, azt sem tudom, hogy hívják a falut, a hol megesküdtem, nem emlékszem mely állomásról indultam el. Akkor oly keveset törtödm bűnös eljárásommal, hogy rögtön elaludtam, mielőtt elhagytam a templomot, s csak másnap reggel ébredtem fel. A kocsis, a ki akkor velem volt, elesett a háboruban, és így nincs semmi reményem, hogy fel fogom találni valaha azt, a kit oly borzasztó módon megtréfáltam és a ki azt bizonyosan nagyon megkeserülté.

— Istenem, istenem! szolt Gaorilovna Maria, megfogya kezét, hát ön volt az! Es ön nem ismer rám?

Burmin elsapadt — és lábához rogyott.

— Nem, válaszolt Burmin, azt sem tudom, hogy hívják a falut, a hol megesküdtem, nem emlékszem mely állomásról indultam el. Akkor oly keveset törtödm bűnös eljárásommal, hogy rögtön elaludtam, mielőtt elhagytam a templomot, s csak másnap reggel ébredtem fel. A kocsis, a ki akkor velem volt, elesett a háboruban, és így nincs semmi reményem, hogy fel fogom találni valaha azt, a kit oly borzasztó módon megtréfáltam és a ki azt bizonyosan nagyon megkeserülté.

— Istenem, istenem! szolt Gaorilovna Maria, megfogya kezét, hát ön volt az! Es ön nem ismer rám?

Burmin elsapadt — és lábához rogyott.

— Nem, válaszolt Burmin, azt sem tudom, hogy hívják a falut, a hol megesküdtem, nem emlékszem mely állomásról indultam el. Akkor oly keveset törtödm bűnös eljárásommal, hogy rögtön elaludtam, mielőtt elhagytam a templomot, s csak másnap reggel ébredtem fel. A kocsis, a ki akkor velem volt, elesett a háboruban, és így nincs semmi reményem, hogy fel fogom találni valaha azt, a kit oly borzasztó módon megtréfáltam és a ki azt bizonyosan nagyon megkeserülté.

— Istenem, istenem! szolt Gaorilovna Maria, megfogya kezét, hát ön volt az! Es ön nem ismer rám?

Burmin elsapadt — és lábához rogyott.

— Nem, válaszolt Burmin, azt sem tudom, hogy hívják a falut, a hol megesküdtem, nem emlékszem mely állomásról indultam el. Akkor oly keveset törtödm bűnös eljárásommal, hogy rögtön elaludtam, mielőtt elhagytam a templomot, s csak másnap reggel ébredtem fel. A kocsis, a ki akkor velem volt, elesett a háboruban, és így nincs semmi reményem, hogy fel fogom találni valaha azt, a kit oly borzasztó módon megtréfáltam és a ki azt bizonyosan nagyon megkeserülté.

— Istenem, istenem! szolt Gaorilovna Maria, megfogya kezét, hát ön volt az! Es ön nem ismer rám?

Burmin elsapadt — és lábához rogyott.

— Nem, válaszolt Burmin, azt sem tudom, hogy hívják a falut, a hol megesküdtem, nem emlékszem mely állomásról indultam el. Akkor oly keveset törtödm bűnös eljárásommal, hogy rögtön elaludtam, mielőtt elhagytam a templomot, s csak másnap reggel ébredtem fel. A kocsis, a ki akkor velem volt, elesett a háboruban, és így nincs semmi reményem, hogy fel fogom találni valaha azt, a kit oly borzasztó módon megtréfáltam és a ki azt bizonyosan nagyon megkeserülté.

— Istenem, istenem! szolt Gaorilovna Maria, megfogya kezét, hát ön volt az! Es ön nem ismer rám?

Burmin elsapadt — és lábához rogyott.

— Nem, válaszolt Burmin, azt sem tudom, hogy hívják a falut, a hol megesküdtem, nem emlékszem mely állomásról indultam el. Akkor oly keveset törtödm bűnös eljárásommal, hogy rögtön elaludtam, mielőtt elhagytam a templomot, s csak másnap reggel ébredtem fel. A kocsis, a ki akkor velem volt, elesett a háboruban, és így nincs semmi reményem, hogy fel fogom találni valaha azt, a kit oly borzasztó módon megtréfáltam és a ki azt bizonyosan nagyon megkeserülté.

— Istenem, istenem! szolt Gaorilovna Maria, megfogya kezét, hát ön volt az! Es ön nem ismer rám?

Burmin elsapadt — és lábához rogyott.

— Nem, válaszolt Burmin, azt sem tudom, hogy hívják a falut, a hol megesküdtem, nem emlékszem mely állomásról indultam el. Akkor oly keveset törtödm bűnös eljárásommal, hogy rögtön elaludtam, mielőtt elhagytam a templomot, s csak másnap reggel ébredtem fel. A kocsis, a ki akkor velem volt, elesett a háboruban, és így nincs semmi reményem, hogy fel fogom találni valaha azt, a kit oly borzasztó módon megtréfáltam és a ki azt bizonyosan nagyon megkeserülté.

— Istenem, istenem! szolt Gaorilovna Maria, megfogya kezét, hát ön volt az! Es ön nem ismer rám?

Burmin elsapadt — és lábához rogyott.

— Nem, válaszolt Burmin, azt sem tudom, hogy hívják a falut, a hol megesküdtem, nem emlékszem mely állomásról indultam el. Akkor oly keveset törtödm bűnös eljárásommal, hogy rögtön elaludtam, mielőtt elhagytam a templomot, s csak másnap reggel ébredtem fel. A kocsis, a ki akkor velem volt, elesett a háboruban, és így nincs semmi reményem, hogy fel fogom találni valaha azt, a kit oly borzasztó módon megtréfáltam és a ki azt bizonyosan nagyon megkeserülté.

— Istenem, istenem! szolt Gaorilovna Maria, megfogya kezét, hát ön volt az! Es ön nem ismer rám?

Burmin elsapadt — és lábához rogyott.

— Nem, válaszolt Burmin, azt sem tudom, hogy hívják a falut, a hol megesküdtem, nem emlékszem mely állomásról indultam el. Akkor oly keveset törtödm bűnös eljárásommal, hogy rögtön elaludtam, mielőtt elhagytam a templomot, s csak másnap reggel ébredtem fel. A kocsis, a ki akkor velem volt, elesett a háboruban, és így nincs semmi reményem, hogy fel fogom találni valaha azt, a kit oly borzasztó módon megtréfáltam és a ki azt bizonyosan nagyon megkeserülté.

— Istenem, istenem! szolt Gaorilovna Maria, megfogya kezét, hát ön volt az! Es ön nem ismer rám?

Burmin elsapadt — és lábához rogyott.

— Nem, válaszolt Burmin, azt sem tudom, hogy hívják a falut, a hol megesküdtem, nem emlékszem mely állomásról indultam el. Akkor oly keveset törtödm bűnös eljárásommal, hogy rögtön elaludtam, mielőtt elhagytam a templomot, s csak másnap reggel ébredtem fel. A kocsis, a ki akkor velem volt, elesett a háboruban, és így nincs semmi reményem, hogy fel fogom találni valaha azt, a kit oly borzasztó módon megtréfáltam és a ki azt bizonyosan nagyon megkeserülté.

— Istenem, istenem! szolt Gaorilovna Maria, megfogya kezét, hát ön volt az! Es ön nem ismer rám?

Burmin elsapadt — és lábához rogyott.

— Nem, válaszolt Burmin, azt sem tudom, hogy hívják a falut, a hol megesküdtem, nem emlékszem mely állomásról indultam el. Akkor oly keveset törtödm bűnös eljárásommal, hogy rögtön elaludtam, mielőtt elhagytam a templomot, s csak másnap reggel ébredtem fel. A kocsis, a ki akkor velem volt, elesett a háboruban, és így nincs semmi reményem, hogy fel fogom találni valaha azt, a kit oly borzasztó módon megtréfáltam és a ki azt bizonyosan nagyon megkeserülté.

— Istenem, istenem! szolt Gaorilovna Maria, megfogya kezét, hát ön volt az! Es ön nem ismer rám?

Burmin elsapadt — és lábához rogyott.

— Nem, válaszolt Burmin, azt sem tudom, hogy hívják a falut, a hol megesküdtem, nem emlékszem mely állomásról indultam el. Akkor oly keveset törtödm bűnös eljárásommal, hogy rögtön elaludtam, mielőtt elhagytam a templomot, s csak másnap reggel ébredtem fel. A kocsis, a ki akkor velem volt, elesett a háboruban, és így nincs semmi reményem, hogy fel fogom találni valaha azt, a kit oly borzasztó módon megtréfáltam és a ki azt bizonyosan nagyon megkeserülté.

— Istenem, istenem! szolt Gaorilovna Maria, megfogya kezét, hát ön volt az! Es ön nem ismer rám?

Burmin elsapadt — és lábához rogyott.

— Nem, válaszolt Burmin, azt sem tudom, hogy hívják a falut, a hol megesküdtem, nem emlékszem mely állomásról indultam el. Akkor oly keveset törtödm bűnös eljárásommal, hogy rögtön elaludtam, mielőtt elhagytam a templomot, s csak másnap reggel ébredtem fel. A kocsis, a ki akkor velem volt, elesett a háboruban, és így nincs semmi reményem, hogy fel fogom találni valaha azt, a kit oly borzasztó módon megtréfáltam és a ki azt bizonyosan nagyon megkeserülté.

— Istenem, istenem! szolt Gaorilovna Maria, megfogya kezét, hát ön volt az! Es ön nem ismer rám?

Burmin elsapadt — és lábához rogyott.

— Nem, válaszolt Burmin, azt sem tudom, hogy hívják a falut, a hol megesküdtem, nem emlékszem mely állomásról indultam el. Akkor oly keveset törtödm bűnös eljárásommal, hogy rögtön elaludtam, mielőtt elhagytam a templomot, s csak másnap reggel ébredtem fel. A kocsis, a ki akkor velem volt, elesett a háboruban, és így nincs semmi reményem, hogy fel fogom találni valaha azt, a kit oly borzasztó módon megtréfáltam és a ki azt bizonyosan nagyon megkeserülté.

— Istenem, istenem! szolt Gaorilovna Maria, megfogya kezét, hát ön volt az! Es ön nem ismer rám?

Burmin elsapadt — és lábához rogyott.

— Nem, válaszolt Burmin, azt sem tudom, hogy hívják a falut, a hol megesküdtem, nem emlékszem mely állomásról indultam el. Akkor oly keveset törtödm bűnös eljárásommal, hogy rögtön elaludtam, mielőtt elhagytam a templomot, s csak másnap reggel ébredtem fel. A kocsis, a ki akkor velem volt, elesett a háboruban, és így nincs semmi reményem, hogy fel fogom találni valaha azt, a kit oly borzasztó módon megtréfáltam és a ki azt bizonyosan nagyon megkeserülté.

— Istenem, istenem! szolt Gaorilovna Maria, megfogya kezét, hát ön volt az! Es ön nem ismer rám?

Burmin elsapadt — és lábához rogyott.

— Nem, válaszolt Burmin, azt sem tudom, hogy hívják a falut, a hol megesküdtem, nem emlékszem mely állomásról indultam el. Akkor oly keveset törtödm bűnös eljárásommal, hogy rögtön elaludtam, mielőtt elhagytam a templomot, s csak másnap reggel ébredtem fel. A kocsis, a ki akkor velem volt, elesett a háboruban, és így nincs semmi reményem, hogy fel fogom találni valaha azt, a kit oly borzasztó módon megtréfáltam és a ki azt bizonyosan nagyon megkeserülté.

— Istenem, istenem! szolt Gaorilovna Maria, megfogya kezét, hát ön volt az! Es ön nem ismer rám?

Burmin elsapadt — és lábához rogyott.

— Nem, válaszolt Burmin, azt sem tudom, hogy hívják a falut, a hol megesküdtem, nem emlékszem mely állomásról indultam el. Akkor oly keveset törtödm bűnös eljárásommal, hogy rögtön elaludtam, mielőtt elhagytam a templomot, s csak másnap reggel ébredtem fel. A kocsis, a ki akkor velem volt, elesett a háboruban, és így nincs semmi reményem, hogy fel fogom találni valaha azt, a kit oly borzasztó módon megtréfáltam és a ki azt bizonyosan nagyon megkeserülté.

— Istenem, istenem! szolt Gaorilovna Maria, megfogya kezét, hát ön volt az! Es ön nem ismer rám?

Burmin elsapadt — és lábához rogyott.

— Nem, válaszolt Burmin, azt sem tudom, hogy hívják a falut, a hol megesküdtem, nem emlékszem mely állomásról indultam el. Akkor oly keveset törtödm bűnös eljárásommal, hogy rögtön elaludtam, mielőtt elhagytam a templomot, s csak másnap reggel ébredtem fel. A kocsis, a ki akkor velem volt, elesett a háboruban, és így nincs semmi reményem, hogy fel fogom találni valaha azt, a kit oly borzasztó módon megtréfáltam és a ki azt bizonyosan nagyon megkeserülté.

— Istenem, istenem! szolt Gaorilovna Maria, megfogya kezét, hát ön volt az! Es ön nem ismer rám?

Burmin elsapadt — és lábához rogyott.

— Nem, válaszolt Burmin, azt sem tudom, hogy hívják a falut, a hol megesküdtem, nem emlékszem mely állomásról indultam el. Akkor oly keveset törtödm bűnös eljárásommal, hogy rögtön elaludtam, mielőtt elhagytam a templomot, s csak másnap reggel ébredtem fel. A kocsis, a ki akkor velem volt, elesett a háboruban, és így nincs semmi reményem, hogy fel fogom találni valaha azt, a kit oly borzasztó módon megtréfáltam és a ki azt bizonyosan nagyon megkeserülté.

— Istenem, istenem! szolt Gaorilovna Maria, megfogya kezét, hát ön volt az! Es ön nem ismer rám?

Burmin elsapadt — és lábához rogyott.

— Nem, válaszolt Burmin, azt sem tudom, hogy hívják a falut, a hol megesküdtem, nem emlékszem mely állomásról indultam el. Akkor oly keveset törtödm bűnös eljárásommal, hogy rögtön elaludtam, mielőtt elhagytam a templomot, s csak másnap reggel ébredtem fel. A kocsis, a ki akkor velem volt, elesett a háboruban, és így nincs semmi reményem, hogy fel fogom találni valaha azt, a kit oly borzasztó módon megtréfáltam és a ki azt bizonyosan nagyon megkeserülté.

— Istenem, istenem! szolt Gaorilovna Maria, megfogya kezét, hát ön volt az! Es ön nem ismer rám?

Burmin elsapadt — és lábához rogyott.

— Nem, válaszolt Burmin, azt sem tudom, hogy hívják a falut, a hol megesküdtem, nem emlékszem mely állomásról indultam el. Akkor oly keveset törtödm bűnös eljárásommal, hogy rögtön elaludtam, mielőtt elhagytam a templomot, s csak másnap reggel ébredtem fel. A kocsis, a ki akkor velem volt, elesett a háboruban, és így nincs semmi reményem, hogy fel fogom találni valaha azt, a kit oly borzasztó módon megtréfáltam és a ki azt bizonyosan nagyon megkeserülté.

— Istenem, istenem! szolt Gaorilovna Maria, megfogya kezét, hát ön volt az! Es ön nem ismer rám?

Burmin elsapadt — és lábához rogyott.

— Nem, válaszolt Burmin, azt sem tudom, hogy hívják a falut, a hol megesküdtem, nem emlékszem mely állomásról indultam el. Akkor oly keveset törtödm bűnös eljárásommal, hogy rögtön elaludtam, mielőtt elhagytam a templomot, s csak másnap reggel ébredtem fel. A kocsis, a ki akkor velem volt, elesett a háboruban, és így nincs semmi reményem, hogy fel fogom találni valaha azt, a kit oly borzasztó módon megtréfáltam és a ki azt bizonyosan nagyon megkeserülté.

— Istenem, istenem! szolt Gaorilovna Maria, megfogya kezét, hát ön volt az! Es ön nem ismer rám?

Burmin elsapadt — és lábához rogyott.

— Nem, válaszolt Burmin, azt sem tudom, hogy hívják a falut, a hol megesküdtem, nem emlékszem mely állomásról indultam el. Akkor oly keveset törtödm bűnös eljárásommal, hogy rögtön elaludtam, mielőtt elhagytam a templomot, s csak másnap reggel ébredtem fel. A kocsis, a ki akkor velem volt, elesett a háboruban, és így nincs semmi reményem, hogy fel fogom találni valaha azt, a kit oly borzasztó módon megtréfáltam és a ki azt bizonyosan nagyon megkeserülté.

— Istenem, istenem! szolt Gaorilovna Maria, megfogya kezét, hát ön volt az! Es ön nem ismer rám?

Burmin elsapadt — és lábához rogyott.

— Nem, válaszolt Burmin, azt sem tudom, hogy hívják a falut, a hol megesküdtem, nem emlékszem

HAZÁNK és a FŐVÁROS

Erzsébet királyné és Mária Valéria Londonban. A királyné, mint Londonból írják, e hó 24-én tett először nagyobb sétát Westendben...

Halál egy felolvasás alatt. A fővárosi iparosok körének a Ferenciek-bazárján levő nagytérében szerdán este Mezey Ernő tartott felolvasást...

Gyilkos feleség. Tordán (Erdély) mint a „Pesti Hirlap”-nak jelentik, szenzáció végett ért egy szomorú családi dráma. Székely Miklós városi irnokot sokan irigyelték...

Elefejtette Proedic gróft és Pratur Katalint és nem akarta tovább halasztani bosszúját.

Távolsága után Mithá bevezette egy más Proedic gróf és Katalin elé.

Belépte mély benyomással volt a két jegyesre, kiknek magatartása e pillanatban inkább valódi zavart, mint feltétlen bizalmat árult el.

Ményasszonyi ruhájá még jobban kiemelt Katalin halványosságát és meghatottságát.

Mitha jöveteleit szorakozással tekintette és nem is odatákolozott azon, hogy a cigányléányt e perczen látja.

Nem engem várt a gróf ur ez órában és még kevésbé gyantija jövetelem okát?

Meglehet! — felelé György, a tegnap történt események, mitől barátid minden bizonnyal nem maradt idegenek, feynyegtrév teszik helyzeted Bennesben, és eljöttél, hogy...

György egy pillanatra mély tekintetet szegezett Mithára s igyekezett kitudni rejteltetés eljára célját. Katalin is csakhamar ráismert az arresi hegyek cigányójára.

a másikkal pedig revolvert húzott ki zsebéből s férjét halántékán lötte. A szerencsétlen ember — ki még csak 33 éves volt — szörnyet halt. A gyilkos nőt elfogták.

Rövid hírek. Besztercebányán a bizottság alakult, mely a huszvétkor oda érkező Grünwald Béla orsz. képviselő tiszteleére ünnepeles fogadást, bankettet, disztrakomát rendez, Grünwaldnak „A régi Magyarország” című műve megjelenése alkalmából...

NAGYVILÁG

Boulanger egy új fotográfiája. Egyik bécsi lap legutóbbi tárcája azzal, az emberrel foglalkozik, ki a legújabb Franciaország történelmében már eddig is majdnem komoly szerepet játszott, de a kibén a szabadságharcok idején szerencsésére nincsenek meg nagyvívű példányképeknek...

Szeged, márcz. 29. (Az „Aradi Közlöny” eredeti távirata.) Nagy-Kikindán óriási tüzezt dühöng.

Szeged, márcz. 29. (Az „Aradi Közlöny” eredeti távirata.) Nagy-Kikindán óriási tüzezt dühöng.

Panasz a szántársulat ellen. A következő levél közlésére kerétkünk fel:

T. Szerkesztő ur! Szántársulatunk előadásai az utóbbi hetekben rendezés, összhang és szerez-tudás tekintetében sokat hanyatlottak; de különösen egy tekintetben van panaszra okunk.

Az aradi színházlatogató közönség az offélé szélesyedését, mely kezd bosszantással fajulni, különben sem érdemli meg, mert éppen Somlónét mindig kegyelte.

Rövid hírek. Párisi lapok az a kisse kalandos leplezéssel szólnak olvasóinknak, hogy Carnot elnök megválasztása napján Párisban bonapartista lázadás történt...

Bécsben Spallinger Augustus nevelő iskolájábanban agyonlötötte magát; Salzburgen pedig Wenig Rikárd festőművész, kinek Münchenben neje és gyermekei vannak, agyonlötötte kedvesét, aztán saját magát.

Táviratok

Csaba égése. (Az „Aradi Közlöny” eredeti távirata.) Esti 7 óra 5 perc. Városunk felett végzet ul. Alig kerültök ki a vízveszélyt, mely előléssel feynyegtetett, s ma már iszonyu tüzezt dühöng a városban, mely hihetőleg porrá fog égni.

Ma délelött fél 11 órakor gyuladt ki a tűz a város negyedik kerületében a Krosmarik-féle házban és olyan iszonyu erővel terjedt el, hogy 11 órakor már 30 ház égett le.

Most 7 órakor egész utca-sorok állnak lángban a a szélvész rettenetesen növeli a veszedelmet. A lakosság és katonaság segyéle hiába való. A tüzet lehetetlen lokalizálni; egyik ház a másik után pusztul el. A vészharangok folyton kongnak, a lakosság zöme rémülten menekül.

(Ejleli fél 1 órakor.) Rettenetes napokat élünk. Még az áríz pusztító vézele sem mutat teljesen, máris más elem fenyegeti városunkat végenyvesztellel. Délelött fél 11 órakor tűz ütött ki a negyedik városnegyedben. A borzasztó orkán pillanat alatt lángba borított egész ház-sorok.

Nagy tűz Temesvárt.

Temesvár, márczius 29. (Az „Aradi Közlöny” eredeti távirata.) Délután 2 óra. Ma délelött a Nikoits Fedor háza leégett s a tüzezt tovább terjedt a vár nyugoti részére. A Csernovics ház szintén lángba borult, ha a szél nem csendesül, a tűz iszonyu károkat okozhat.

Oriási Tüzezt Nagy-Kikindán

Szeged, márcz. 29. (Az „Aradi Közlöny” eredeti távirata.) Nagy-Kikindán óriási tüzezt dühöng. A n.-kikindai szögárbírószágtól és Torontál-megye alispánjától délután táviratlag többször segyelt kérések ottani borzasztó tüzezt előlénel segédekzeni. Fél ötkor érkezett távirat szerint 200 ház már leégett s a tűz folyton dühöng.

Színház.

márcz. 29.

Panasz a szántársulat ellen. A következő levél közlésére kerétkünk fel:

T. Szerkesztő ur! Szántársulatunk előadásai az utóbbi hetekben rendezés, összhang és szerez-tudás tekintetében sokat hanyatlottak; de különösen egy tekintetben van panaszra okunk.

Az aradi színházlatogató közönség az offélé szélesyedését, mely kezd bosszantással fajulni, különben sem érdemli meg, mert éppen Somlónét mindig kegyelte.

Rövid hírek. Párisi lapok az a kisse kalandos leplezéssel szólnak olvasóinknak, hogy Carnot elnök megválasztása napján Párisban bonapartista lázadás történt...

Ha játszanak, akkor produkáljanak korrekt játékokat, szerep-tudást és kifogástalan ensembelt. Ezt az aradi közönségnek joga van elvárni és megkövetelni, s ha a társulat ennek meg nem felel, meg vagyunk róla győződve, hogy a sajtó tudni fogja kötelességét.

Kiváló tisztelettel. — k. — „Iskarlioth”, Várady költői szépségeiben gazdag tragoediája tegnap este a féléhlyarák daczára kevés közönséget vonzott a színházba.

REGÉNY-CSARNOK.

Szerelmes Mefistó. — Regény egy kötetben. — Írta: Solyom Andor XIII. (38. Folyt.) A karikagyűrű.

Es mikor Sándor elbeszélése véget ért, csak annyit suttogott felébe, miatlatt szorosan hozzá simulott. — Te csunyaság! te rosszaság!

Hiszen Jankához is beszélt az a jegygyűrű, csakhogyz az a beszéd nagyon szomorú volt.

Ha reményt kerestt volna az ő reménytelenségének, ez a gyűrű elmondta, hogy nincs remény; ha vigaszt akart volna találni az ő vigasztalan bánatának a gyűrű megtanította, hogy ilyen vigasz nincs.

Janka alig várta, hogy minden csendes és sötét legyen. A mint apja is elaludt, takaróját magára húzta és csendesen, halkán sirt.

Ejfel felé felriadt s érthetetlen, lázas szavai felkeltették édes atyját. Es gyűrűről beszélt zúrváros mondatokban, melyet el kell pusztítani, mert az a gyűrű őt meg akarja ölni.

Hiszen mi lett volna, ha az egész napot ágyban kellett volna töltönie és ő nem láthatná volna Sándort a mint a kórházba jő és a kórházból távozik. Egy egész nap!

Egész nap újra a völgyben barangolt és nem törődött a csunya, szeles őszi idővel, melylyel a természet hervadása immár beköszöntött.

Mintha azok is mondták volna: oda lenn már nem fáj semmi. Es a megeredt hideg szél végigborzongott a falombokon s az ég felhőiből sürt nagy cseppekben hullott alá az ólmos eső.

Jó délután volt már, mikor szobájába ért. Leült az ablak mellé s el kezdett dolgozni himző ráján. De nem sokáig folyt a munka.

Feje lebukott mellére s csakhamar érezte, hogy az a forró tűz, mely mintha előbb csak homlokát s szemét égette volna, lassankint egész testén elterjedt. Lefeküdt ágyába.

Endrei szomorúan esováta fejét a egész éjjel ott virrasztott kis leánya ágya mellett. A láz növekedett. A kis Janka nagyon beteg volt.

Fény meleg nélkül. Ki ne ismerné azt a mostoha napsugarat, a melyly csak fénylik, de nem melegít?

Elutazása óta buskomorsága csak növekedett. Először Abbazia kies vidékén állott meg. A hol annyi beteg talált már üdülést, ott próbált ő is keresztet. De az ő bajának mit ért az enyhe éghajlat a napsugárral és jász szellővel, mit ért a tudat, hogy ő akkor is látja nyílni a virágokat, mikor mások már csak a hervadást szemléltetik.

Elutazása óta buskomorsága csak növekedett. Először Abbazia kies vidékén állott meg. A hol annyi beteg talált már üdülést, ott próbált ő is keresztet. De az ő bajának mit ért az enyhe éghajlat a napsugárral és jász szellővel, mit ért a tudat, hogy ő akkor is látja nyílni a virágokat, mikor mások már csak a hervadást szemléltetik.

— Akkor vagyek csak boldog! Igen sajnáljuk, hogy a szép gondolat nem tartott kelő formát és így el kell állanunk a közléstől Reméljük azonban, hogy idővel kedvezőbbet iszentünk.

Közgazdaság.

Vegyes közlemények. — Magyar vasuti kötelek. A magyar vasuti kötelekben Pusozony főpályaudvarra szállítandó szarvasmarhák, juhok és sertésekre 1888. évi márczius hó 1-étől érvényes kivételes díjszabásban a következő változások történtek: 1. A 4. oldalon a „Díjszabásai külön határozományok” 2. pontja következő szöveggel nyrt: 2. Az őszes díjtételekben a kezelési illeték a budapesti őszes közt vasut után esedékes hidvám és a magyar szállítási adó már befoglaltatik.

— Szezs-üzlet. — (Márczius 29.) (B.) Készáru nygiban 25.75—26, kis-csinnyben 26.50, hordó nélkül per 100 liter.

— Budapesti gabontözede. — (Márczius 29.) Jó kiualet, mérsékelt vételkord, 10,000 mm. jött forgalom ba és változótlan áron adatott el. Buza tavaszra 7.08—7.064, zab tavaszra 5.08—5.07, zab őszre 5.32—5.33, buza őszre 7.31—7.32, káposzta-repose 0.40—10.50, kukorica május—júniusra 6.24—6.6, kukorica július—aug. 6.15—6.16.

Hivatalos árllyam. — A budapesti áru- és érték tőzsdén 1888. évi márczius hó 29-án. Magyar aranyárjradék 4. sz. 96.05 magyar papírjradék 5. 83.20 magyar vasuti költőn 149. — magyar keleti vasuti államkötvény 1. kib. 94. — magyar keleti vasuti államkötvény 2. kib. 123.50 magyar keleti vasuti államkötvény 3. kib. 108.50 magyar földterhermentési kötvény 104. — magyar földterhermentési kötv. záradék 104. — Temes-bánati földterhermentési kötv. zár. 104. — Erdélyi földterhermentési kötvény 104. — Magyar szőlőbirtokosok állami kötvény 99. — Magyar nyereségy-sorozatgy-kötvény 122.50 Tizaszahályozási és szegedi sorozgy. 124. — Osztrák járadék papírban 77.25 Osztrák járadék ezüztben 79.65 Osztrák járadék aranyban 109.50 1860-iki osztrák államsorozatgy. 132. — Osztrák-magyar bankrészevény 85. — Magyar hitelbankrészevény 378. — Osztrák hitelintézet részvény 371.20 Cs. és kir. arany 5.96 20 frankos arany (Napoleonkor) 10.02 Német birodalmi márká 69.30 London 125.95 20 markos arany 12.44

— Szezs-üzlet. — (Márczius 29.) (B.) Készáru nygiban 25.75—26, kis-csinnyben 26.50, hordó nélkül per 100 liter.

— Budapesti gabontözede. — (Márczius 29.) Jó kiualet, mérsékelt vételkord, 10,000 mm. jött forgalom ba és változótlan áron adatott el. Buza tavaszra 7.08—7.064, zab tavaszra 5.08—5.07, zab őszre 5.32—5.33, buza őszre 7.31—7.32, káposzta-repose 0.40—10.50, kukorica május—júniusra 6.24—6.6, kukorica július—aug. 6.15—6.16.

Hivatalos árllyam. — A budapesti áru- és érték tőzsdén 1888. évi márczius hó 29-án.

Table with 2 columns: Item name and price. Includes Magyar aranyárjradék, magyar papírjradék, magyar vasuti költőn, etc.

IDEGENEK NEVSORA.

Fehérkereszt-szálló, Spitzer M. gyáros, Bpest; Mayer Soma, ezredes, London; Stupa J. Knöspacher E. kereskedő, Bécs; Vágh C. ezredes, Bpest; Abalt B. gyáros, Csermő.

Tapasztalataim,

melyeket több évi működésem alatt bécsi, német-honi és belgiumi gyógyszerárakban szereztem, de azon körülmény is, hogy a külföldi gyógyszer- rök elszaporodást all-nutnyozzam, arra indítottak, hogy legnagyobb gyógyszerrejtő növénykivonatokból orvosi utasítás szerint a már nagy kedveltségű

kárpáti egészségi labdacsokat

készítem s árusítom, melyek eldugulás, nyálkásodás, étvágyhiány, gyomorháj, felvudódások, szédülés, fejfájás, változás, aranyér, bőrkítések, köszvény, vizkór és vesebajok ellen a legfényesebb sikerrel alkalmazhatók. — Főraktár:

Friedrich János

gyógyszerésznél Malackán, Pozsonymegyé. Egy skatulya ára 21 kr. egy tekercs 5 skatulyával 1 frt 5 kr. nem bérmentes küldeményül 5 kr. bélyegdíjjal több. Ha a labdacsokat árához 20 kr. mellékeljük és az egész öszeg posta-utalvánnyal beküldjük, akkor a megrendelt mennyiség az összes bírodalomba bérmentesen küldjük. Ezen esetben egy tekercs ára 1 frt 25 kr. 2 tekercs 2 frt 30 kr. 3 tekercs 3 frt 35 kr. 4 tekercs 4 frt 40 kr. 5 tekercs 5 frt 45 kr. Egy tekercsnél kevesebb nem küldjük.

Tekintetes ur. Kérek 12 skatulya egészségi labdacsokat, egyúttal fogadjon szives köszönetemet, miután labdacsocai valóban kitűnő hatásúak. Krynitzia, Gaticzia, 1885. szeptember 24. Modraska Karolin.

Bátor vagyok önt felkérni, hogy az önnök oly kitűnő labdacsoiból 12 skatulyával küld-

Mélyen t. gyógyszerész ur! A legnagyobb köszönettel tartozom az ön kitűnő labdacsoiból, melyek német az aranyértől megzabadiották és másokat is, kiknek ajánlottam, a miért is kérem, sziveskedjék postautárvét mellett 2 tekercset az ön kárpáti labdacsoiból küldeni. Arad, 1885. február 11. Klingner József, (Fehér kereszt szálloda.)

Tekintetes dr! Ön kitűnő, nálam csodálatosan hatású egészségi labdacsoihoz annyira szokva vagyok, hogy azok nélkül nem élhetek. Kérem tehát saját és ismerőseim számára 6 tekercsessel küldeni. Zólyom-Lipőse 1885. márcz 22. Rains Lajos.

Mélyen tisztelt uram! Legyen oly szives és küldjön nekem ismételve két tekercsset az ön nagyzerű labdacsoiból, ezek nekem kimondhatatlanul jó hatást tesznek, úgy, hogy a Mindenhatóat kérem, tartsa meg a szenvedő emberiség javára még számos évben. Gálos-Petrin, Bihar megye 1885. február 20. Déros Lajos, mácsáros.

Igen tisztelt uram! Az ön egészségi labdacsoi nekem megfizethetetlen szolgálatot tettek, két évig szenvedtem kószvényben és csak az ön kitűnő labdacsoi segítettek, melyért önnök hálafelelőskönetemmel szívesen kifejezem oly jótérvő találmányáért. Ezen- jón az utolsó küldeményéért fogadjon szives köszönetem és a mostani megrendelt két skatulyát várom. ussee Steier mark, 1885. szeptember 8. Mach Lajos.

Fogadjon tekintetes ur hálafelelőskönetemet az ön kitűnő labdacsoiból, igen sok pénzt adtam ki már eddig a külföldi gyógyszerre- kért, sőt a legjobban magaslatok sem segí-

alkalommal kérem egyúttal posta fordultával 6 tekercs egészségi labdacsoit küldeni. Fogaras, 1885. aprilis 9 én. László Gyula, főbírtokos

Igen t. gyógyszerész ur. Kérek az ön labdacsoiból, mely évek óta házamban kedvelt házi szer, két tekercset. Körtvélyes, 1285. május 27. Tekintetes ur. Sziveskedjék az ön csodá- san ható egészségi labdacsoiból nekem két tekercset küldeni, miután ön több éven át aranyértben szentelt és ön ezen labdacsoi kitűnő gyógyszerrejtő meg vagyok győződve Isten áldja meg ezen találmányáért. Tittel, Bácsodrogom. 1885. január 4. Schifer Samu, építőmester.

Ösziem köszönettel kérem a mindenhatóat tartsa meg drága életét a legjobb egészség- azon jótéteményekért, melyeket t. ura- ságod az emberiségnek a kárpáti egészségi labdacsoi által nyújt, miután az egészségi ezen labdacsoi bevétele által normális álla- potba jut és ezen módon az élet is meg- hosszabbított. Fogadjon az ön plébániám nevében köszönetünket, melylyel maradok tisztelettel Hlirivica, Ungm. 18-6. febr. 24.

Mélyen tisztelt gyógyszerész ur. Legyen oly szives, küldjön nekem az ön áldástörő labdacsoiból 4 tekercset, miután valahány- sor azokból bevezek, új életet oltok ma- gamba. Isten áldja meg ezen jótéteményéért. Öndöd, 1885. február 28. Teti Máttyás, csi- pézsmester.

Egyik budapesti lapnak hirdetését rovatá- ban olvastam labdacsoiról és ósintán meg- kell vallanom, hogy egekhez kevés bizalom- nyal tudok bízni. Gaja, Bicska 1885. okt. 5. Császár Ignác arász.

mal viseltem; ugyanis így gondolkodtam, ha csak majdnem valamennyi betegégek ellen oly kitűnő hatásúak vannak, akkor igen kevés beteg volna. De nagy örömmel el kell ismennem, hogy az ön kárpáti egészségi labdacsoi valóban rendkívül hatásúak, mert keblem-ten naponkénti szédülésemtől ezek által már öt napi használat után szabadul- tam meg és így egészségemet csak az ön csodálatos labdacsoinak köszönhetem ezen drága kincsnek gyors helyreállítását, mely- nek az ember a földön örvendhet. Fogadjon tehát eszéi legőszintébb köszönetemet. Egy- úttal kérem nekem postautárvétellel 3 tekercset az ön kárpáti egészségi labdacsoiból küldeni. Pusztá Nagy-Major, u. p. T. Csög. 1885. február 28. tisztelettel Hütter Albert kaszár.

Kérem 12 skatulyával az ön jótérvő egészségi labdacsoiból. Ném már 4 év óta szenved borzástó fojtásban és émylgyés- ben most hála Istennek és önnök, teljesen helyre van állítva. Csáki-Gerbó, 1885. aopt. 20. Nisek Alois, csipész.

Már többször rendeltem az ön labdacsoi- ból és minthogy meggyőződtem, hogy azok rendeltetőstöknek tökéletesen megfelelnek, úgy azoknak családomból bíányozniok nem szabad, a miért is kérek 12 skatulyával melőbb küldeni. Tolna-Dota, 1885. október 9. Onódy Gábor

Sziveskedjék 6 skatulyával az ön kitűnő vértisztító egészségi labdacsoiból azonnal küldeni. Bácsrestovác, 1885. aug. 28. Kall- nor Mihály, postamester.

tanuljak becsülni. Gaja, Bicska 1885. okt. 5. Császár Ignác arász.

Mai postával sziveskedjék 18 skatulya egészségi labdacsoit küldeni, miután az a gyomorra egészségesen hatnak. Némst-Plánka, 1885. szept. 18. Schlagter Péter, földműves.

Hirdetmény.

Hivatkozva a 22592/850. sz. belügyminiszteri ren- deletre felhívatik a város lakossága, hogy szarvasmar- hái egészségi állapotát figyelemmel kísérje, azok belső megbetegülési eseteit a kapitányi hivatalnál bejelene- teni kötelességének tartva. Esetleg elhullott marhák a kapitányi hivatalnál azonnal bejelentendők, hogy az elhullás oka állatorvosi boncolás folytán megállapítható legyen. Azon marhatulajdonos vagy gondozó, ki a marha betegedését vagy elhullását bejelenteni elmulasztja, vagy késedelmesen jelenti be, a hivatkozott szabály- rendelet értelmében pénzbírsággal, behajthatatlanság esetén elzárással büntetettik.

Arad, 1888. márczius hó 20-án.

Urbányi, főkapitány.

Fogyasztási adótygben bélyegmentes.

Hirdetmény.

Hivatkozással a nagytekintetű m. kir. pénzügy- igazgatóságának 19161 IV. sz. a. kelt hirdetésére és az 1887. évi XLVII. t. cz. végrehajtása tárgyában 72511 1887. sz. a. kelt körrendelet 3. §-ának 1-80 pontja értelmében felhívatom mindazon t. cz. adókö- teles felek, kik borfogasztási adójukat 1888. évi márczius 31-ig egyezség útján megváltották, miszerint ezen egyezségi megváltás megszüntetése, illetve annak a fennemlített törv. cz. értelmében leendő újabb meg- állapítása céljából legkésőbb f. évi április hó 2-án déli 12 óráig az alóliit bíróságánál (Tököl-tér 8. sz. a.) jelentkezni, esetleg f. évi márczius hó 3-én fennlevő borkészletüket bejelenteni sziveskedjenek. Egyúttal felszólítatom az adóköteles felek, kik fogyasztási adójukat mindezeideig befizetni elmu- lasztották, miszerint öszes fogyasztási adó hatrálé- kaikat legkésőbb f. évi április hó 3-ig annál inkább el- ne mulasszák, mivel különben ellenük a fennálló tör- vények és szabályok értelmében a kényszerbehajtás fog alkalmaztatni. Végül tudatjuk, hogy készletek írásbeli bejelene- tések szükségesek bejelentési nyomtatvány az alól- irt bíróság irodájában ivenként 2 krétt kapható.

Kelt Aradon, 1888. márczius hó 29-én.

Fogyasztási-adó bírlóság.

Maresch Gyulánál Aradon!

Maresch Gyulánál Aradon!

MARECHS GYULA

Aradon.

Maresch Gyulánál Aradon!

Maresch Gyulánál Aradon!

Maresch Gyulánál Aradon!

Maresch Gyulánál Aradon!

Maresch Gyulánál Aradon!

Maresch Gyulánál Aradon!

Maresch Gyulánál Aradon!

Maresch Gyulánál Aradon!

Maresch Gyulánál Aradon!

Maresch Gyulánál Aradon!

Maresch Gyulánál Aradon!

Maresch Gyulánál Aradon!

Maresch Gyulánál Aradon!

Maresch Gyulánál Aradon!

Maresch Gyulánál Aradon!

Pályázati hirdetmény.

A Fakert, Zimándköz és Zimándujfalu községekből alakított fakerti

Körjegyzői állás

elhalálkozás folytán üresedésbe jövén, annak az 1886. évi XXII. t. cz. 83. §-a értelmé- ben választás útján leendő betöltésére ha- táridőül folyó évi április hó 10-ének d. e 9 óráját kitűzöm, mely időben a vá- lasztás a fakerti körjegyzői házban fog megtartatni.

Felhívatom a pályázni kívánók, hogy az 1883. évi I t. cz. 6. §-a alapján meg- kívántató képesítés igazolásával felszerelt kérvényeiket a választás napjáig alólirott főszoigabirohoz benyujtsák.

Arad, 1888. márczius 26-án.

Br. Bánhidly Antal.

főszoigabiro.

Hirdetmény.

A közadók kezeléséről szóló 1883. évi VXIV t. cz. 11. §-a értelmében a f. 1888. évre kivetett föld adót I. II. és IV. oszt. kereseti adó, tőkekamat adó, általános jövedelmi pótdadó; továbbá az 1887-88-ban épült vagy adóterggyá lett házakra 1888. 1889. évek tartamára való érvénytelen kivettett házbér-adóra v. ar- kozó kivetési laszromok azon célból tétetnek a városi adóügyi osztály 2 számú helyiségében márczius hó 28-án kezdődő 3 napi közszemlérei miszerint azokat bárki megtekinthetvén, úgy a saját, mint a más adózó ra ki- vetett adók elleni kifogásaikat a hivatott t. cz. 16. §. illetve 18. §. értelmében, azon adózók, kik a kifo- gást adómentel már az előző évben is megrovat- tak, a laszromok közszemlére tétele napjától; azon adózók pedig, kik a kifogásolt adóözerimen ez évben először rovatnak meg, ezen adókat adókönyvecskéjükbe történt előírása napjától is számított 15 nap alatt a közigazgatási bizottsághoz czimzett bélyegtelen kér- vényben, mely ha I. II. oszt. kereseti adó, föld-, ház- bér- és pótdadó kivetés ellen irányul, a polgármesteri hivatalban (Hotbauer Lajos tb. főjegyző hivatali helyi- ségében); — ha tőkekamat vagy IV. oszt. kereseti adó ellen a kir. adófelügyelőséghez nyújtandó be: elő- terjeszthessék, miről azzal értesítettik az adóköteles közönség, miszerint az elősorolt adómentekbeli sérelmes kivetés ellen kitűzött kerelmzési határidőn tul beadandó kérvények a 73911—1884. sz. pénzügy- miniszteri rendelet értelmében tárgyalatlanul fognak vissza- adatni.

Arad, 1888. márczius hó 26-án.

A városi tanács.

16735.C. II. szám.

Hirdetmény.

F. évi márczius hó 13-án a magyar délnyugat- orosz határ forgalomban 1887. évi szeptember hó 1-től érvényes közvetlen díjszabáshoz az I. pótlék lép ha- tállyba, mely az orosz-délnyugoti vasutak ügynökségei által a határállomásokon eszközölt elvámolás módozat- ok czimén felszámítandó illetékek új átnevezését tartal- mazza.

Ezen pótlék a magyar királyi államvasutak díjsza- bási osztályában, nemkülönben a többi részes vasutak- nál kapható.

Budapest, 1888. márczius hó 22-én.

M. kir. államvasutak, egyszerűsrendű a részes vasutak nevében is.

ROZSNYAY MÁTYÁS

gyógyszertára

szivesen kínálkozik, minden külföldi vagy bel- földi gyógyszer-költségesség beszerzésére, s készletben tart következő megbízható hatású szereket:

Chinin-szerek és chinin-rezoládé,

gyermeknek könnyen behatoló hideglelési el- leni szer, melyet a magyar orvosok és természet- vizsgálok pályadíjjal koszoruztak. Mind az öt világrészben el van terjedve.

Misera eszpek,

dr. Mayer javított receptje szerint legmegbízha- több szer hideglelés ellen felnőttek számára, egy üveg 90 kr.

Dorsch halmáj-olaj.

A kereskedésben előforduló minden halmáj- olajok között a legtisztább és leggyógyhatásosabb. Igen könnyen bevehető. Egy üveg 1 frt.

Circassian.

Biztos hatású és ártalmatlan szerekből össze- állított hajfestő szer Egy üveg 1 frt 40 kr.

Dr. Bernatzik fogcepjel.

Bármely fogtájást azonnal megszüntet. Egy üveg 35 kr.

Serall-arckemence.

Az arcon mutatkozó szeplők, pattanások és májoltok eltűzésére a legalkalmasabb szer, mely bőrszépítő hatásában minden más szert felmul. Egy tégely 70 kr. és 1 frt.

nosim lappor.

A lábizzadás és feltörés ellen sikeresen hasz- nálható. Egy doboz 50 kr.

Vilódi tokaji bor.

Kitűnő minőségűek, ar. Szabó Gyula világhírtú pinézéből. Ara egy üvegk 2,80, 3, 3,50, és 4 forint o. é.

Párisi hölgyper.

Igen használható az arcbőr finomítására. Egy skatulya 50 kr.

Érvezisztító por,

melynek segítségével arany, ezüst, réz, pakfong és aczell tárgyakat igen kevés fáradsággal tükör- tényszerre lehet tisztítani. Minden háztartásban használható. Egy adag 10 kr.

Dr. Kepes fagybuzsma.

A megfagyott kezet vagy lábat 3—4 nap alatt biztosan meggyógyítja. Egy üveg ára 35 kr.

Lang rheuma ellenes szer.

Mindenféle meghűlésből eredt rheumás és csú- zos fájdalmak ellen igen híres és keresett szer. Egy üveg ára 30 kr.

Dr. Kelen köhögés elleni szere,

mely mindenféle köhögést biztosan gyógyít. Ara 40 krajczár.

Mindezen gyógyszerek — a pakolási csekély költségek hozzáadásával — bárhova posta útján is elküldetnek. Ugyancsak alólirott gyógyszerárakban minden- nem megvizsgálásra megbízások elfogadotnak és lelkiismeretesen teljesítetnek.

Rozsnyay Mátyás

gyógyszerész.

Arad, szabadság-tér I. szám,

a „szentháromság”-hoz.

Nyomatja és kiadja az Ungerleider-féle könyvnyomda Aradon.